

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1961 – 1962

SVVN kon in de zomer van 1961 terugkijken op een roemloos seizoen. Degradatie was weliswaar ontlopen, maar toch voelde men de noodzaak om eens goed in de spiegel te kijken. Er moesten knopen doorgemaakt worden.

Om te beginnen werd er een nieuwe trainer aangesteld voor het eerste elftal. Dat werd de heer **G.Lankes**. Deze man kwam 'van buiten' en kon om die reden onbevooroordeeld te werk gaan. Hij had het tij mee, de wil om te moderniseren was aanwezig.

Zo kreeg de trainer in het vervolg meer zeggenschap over de samenstelling van de selectie en de opstelling van het eerste elftal. Dat gebeurde overigens nog wel steeds in samenspraak met twee leden van de elftalcommissie.

Onze vereniging ging dit seizoen van start met vier seniorenelftallen, vijf juniorenelftallen en twee pupillenteams. De vereniging bleef groeien, dat schiep een goede basis voor een succesvolle toekomst.

In de 4^e klasse.

Sportief gezien deed SVVN het prima in de 4e klasse. Dat moet een verademing zijn geweest na enkele dramatische jaren in de kelder van de derde klasse. Er werd weer om de prijzen gespeeld en het spelplezier kwam terug. Het kampioenschap werd op een haar na gemist, maar het was duidelijk dat er meer in het verschiep lag.

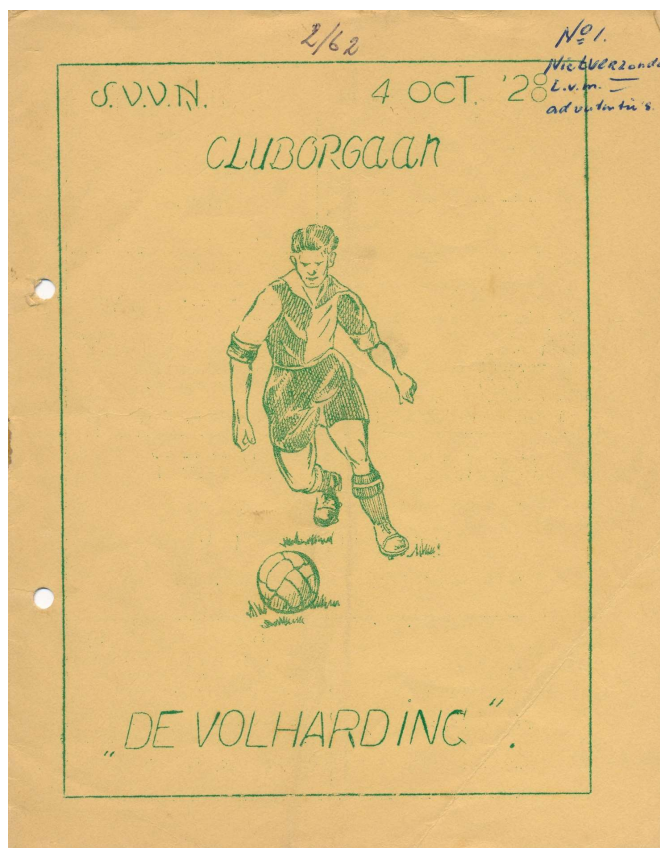
Dat constateerde trainer Lankes aan het eind van dat seizoen ook. Hij wilde het succes uitbouwen. Daarom deelde hij het bestuur mee dat hij zijn contract met één jaar wilde verlengen, op voorwaarde dat de selectie twee keer per week zou gaan trainen en dat hij een salarisverhoging van fl. 25,- per maand zou krijgen.

Dat laatste leverde problemen op, de financiën waren nog immer een bron van zorg. Bovendien voelde het bestuur zich voor het blok gezet. Er werd zelfs gesproken over een 'laag bij de grondse actie.' Dit omdat het lastig zou worden om zo laat in het seizoen nog een nieuwe goede trainer aan te trekken. De heer Lankes wist dit natuurlijk en dacht sterk te staan. Helaas kreeg hij te horen dat zijn contract per 1 juni zou worden opgezegd. Na de nodige gesprekken

kwam er toch beweging in de zaak. Over en weer werd er water bij de wijn gedaan en uiteindelijk kreeg trainer Lankes zijn contractverlenging.

De jeugd deed het dit seizoen ook prima. Zo werden de C-junioren kampioen en daarom werd er in de kleedkamer een heus kampioensfeest georganiseerd, met leuke spelletjes en frisdrank.

Clubkrant

In de jaren '50 kende onze vereniging al enkele seizoenen een eigen clubkrant. Deze was om financiële redenen echter ter ziele gegaan. Nu, een jaar of tien later, werd de wens om een eigen verenigingsblad weer regelmatig gehoord. Het bestuur zag dat echter niet zitten omdat ze niet geloofde dat er een goed redactioneel product kon komen.

Gelukkig heb je altijd eigenwijze mensen die het onmogelijke mogelijk willen maken. **Geert Harbers, Harm Bergboer en Gerrit van Heun** vroegen tijdens de eerste

bestuursvergadering van 1962 toestemming voor het uitbrengen van een clubblad. Het bestuur gaf toe, op voorwaarde dat het clubblad zich zelf zou bekostigen. Een hele opgave natuurlijk. Toch verbaast het de huidige redactie van Voerbalvaria niet dat de eerste editie van de nieuwe clubkrant al na één maand uitkwam.

Het informatiekastje.

Nog zo'n mooi verhaal uit het verleden dat voor jonge leden niet te bevatten is: In een tijd waarin internet nog niet bestond en waarin telefoons nog zeldzaam waren, moesten actieve spelers in het dorp hun wedstrijd informatie lezen in het zogenaamde informatiekastje.

Dat was een soort vitrinekastje dat centraal in Nijverdal was opgehangen. Na de leidersvergaderingen op donderdagavond werden hierin handgeschreven briefjes geplaatst met informatie over de opstellingen en de aanvangstijden van de uit- en thuiswedstrijd tijden van de SVVN elftallen. Aanvankelijk hing dit o zo belangrijke kastje aan de muur van de firma **Schotman Kleding**. Daar was het op vrijdagavond en zaterdagmorgen altijd een komen en gaan van spelers die wilden weten hoe laat ze moesten voetballen, en in welk elftal. En bij slecht weer stond er vermeld of de diverse wedstrijden doorgingen of niet. Menigeen mopperde als hij reserve stond of als de wedstrijd niet doorging omdat de velden waren afgekeurd.

Tot ver in de jaren '90 zette deze gewoonte zich voort. Toen hingen er overigens meer van dit soort informatiekastjes in Nijverdal. Sommige spelers fietsten in de nacht van vrijdag op zaterdag in beschoonen toestand vanuit discotheek 'Night Life' naar zo'n kastje om te zien waar ze enkele uren later moesten voetballen. En dat waren niet alleen spelers uit de lagere elftallen.

Schrijver dezes was er getuige van dat een prominente speler van SVVN 1 wekelijks tot diep in de nacht in Night Life tekeer ging met drank en vrouwen, om enkele uren later stevast uitstekend te presteren op de groene mat.

Het eerste informatiekastje verdween op den duur van de buitenmuren van de firma Schotman Kleding. Als officiële reden werd de modernisering van de zaak opgegeven. Onofficieel lag de oorzaak in het feit dat er vele luidruchtige discussies bij het kastje werden gevoerd. Gelukkig gaf **bakker Greevink** toestemming om het kastje aan zijn zaak aan de Nijkerkendijk te plaatsen. De heer Greevink had als voorwaarde gesteld dat re geen fietsen in de heg geplaatst zouden worden.

Ambonese SVVN'ers.

Rond 1950 komt er een stroom Ambonese vluchtelingen richting Nederland. Ambon is een van de Molukse eilanden die deel uitmaken van onze voormalige kolonie Indonesië. Dat land was in 1949 onafhankelijk geworden.

SVVN. APupillen 1962.

Staande vlnr: Bennie Konijnenbelt, Trainer/leider Henk Vos, Gerard Imhof, Anton Picamussa, Wim Tjibhof, Leider Gerard Helman, Henk op den Dries en Jafet Belseran. Gehurkt: Klompenmaker, Rijk Wijnen, Frans Boernama, Bennie Pattipelluhu, Henk Henkman en Frans Manahuwa en liggend Gerrit Bergboer.

Nu was het zo dat het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (De KNIL) nogal wat Ambonese soldaten kende. Deze Ambonezen vochten dus aan de zijde van Nederland. Na de onafhankelijkheid dreigde voor hen de doodstraf want de

nieuwe Indonesische staat was onder leiding van de president Soekarno natuurlijk allesbehalve een rechtsstaat.

Om deze reden kregen de kameraden van de KNIL terecht onderdak in Nederland. Asiel zouden we nu zeggen. Zo'n 5000 oud militairen en hun families werden door de regering over het land verdeeld. Ook in het volledig blanke Nijverdal kwam zo'n gemeenschap. Het was even wennen, maar ondanks de nodige strubbelingen in de jaren '70 heeft de Molukse gemeenschap haar weg gevonden in de Nijverdalse samenleving.

Om de integratie te bevorderen en om SVVN van nieuwe sportieve impulsen te voorzien, stalde Jan Alberts voor om leden te gaan werven onder de Molukkers. Het bestuur stelde zich op het standpunt dat Molukkers van harte welkom waren, maar dat de vereniging ze niet actief ging werven. Ze zouden zelf lid moeten worden, net als ieder ander. En dat gebeurde. SVVN zonder spelers met Molukse roots is sindsdien bijna niet meer voor te stellen.

Wat nog meer?

Uit de archieven van SVVN vinden we nog een reeks aan bijzonderheden die een mooi tijdsbeeld scheppen. We noteren er enkele als afsluiting van dit verslag:

SVVN wordt in 1962 telefonisch bereikbaar. De secretaris krijgt thuis een telefoonaansluiting. Dit kost de vereniging eenmalig fl. 100,- aan aansluitingskosten en maandelijks fl. 4.75,- aan abonnementskosten. Het telefoonnummer is 2406.

Naast de telefoon doet ook de televisie zijn intrede. In 1962 nog een zeer zeldzaam verschijnsel in Nijverdal. **Gerrit ter Avest** slaagt er in een

televisie te regelen waarop in een kleedkamer naar de live uitzending van de wedstrijd Feijenoord – Tottenham Hotspurs kan worden gekeken. Een unieke belevenis. Gerrit krijgt daarvoor een bloemetje van het bestuur.

Nog een leuke anekdote: SVVN schaft in 1962 een eigen maaimachine aan. Om dit te kunnen bekostigen moest wel eerst een radio van de vereniging verkocht worden.

De TVB voert met ingang van 1962 identiteitskaarten in. De voorloper van de huidige spelerspassen. Hiermee kon je aantonen wie je was, of je gekeurd was en of je bij de bond

Vereniging	S.V.V.N.		
Naam	Ehrenhard		
Voornamen	Evert Johan		
Voluit			
Geboortedatum	11-4-1946		
Algegeven voor het seizoen	62-63	No. ledenlijst	117
Verlengd voor het seizoen	63-64	No. ledenlijst	124
Verlengd voor het seizoen		No. ledenlijst	

was ingeschreven. Dat keuren werd erg serieus genomen. Wilde je als vereniging bijvoorbeeld een veteranentoernooi organiseren, dan kreeg je daar alleen toestemming voor van de bond als alle spelers gekeurd waren. Je was al veteraan als je de leeftijd van 35 jaar had bereikt.

Laten we in stijl afsluiten voordat we het idee krijgen dat SVVN er dit seizoen in is geslaagd om een topsportklimaat te creëren: Drie selectiespelers kregen namelijk een reprimande van het bestuur omdat ze te vaak afwezig waren op de verplichte training. Het zijn **Tjalling Postma, Marinus Ravenshorst en Gerrit van Heun...**

S.V.V.N.1 1962

Staande vlnr: Gerard Hekman, Johan Hallink, Henk de Meijer, Johan Dekker, Ep Heuver, Tjalling Postma, Marinus Bergboer, Gerrit Tijhuis en trainer G.Lankes.
Gehurkt: Henk Alberts, Johan Scharphof, Marinus Ravenshorst en Wim Wijnen.

1961-1962 4e klasse

1	Vroomshoopse Boys	18	15	3	0	33	84	17
2	SVVN	18	14	2	2	30	83	30
3	Achilles	18	11	2	5	24	69	32
4	HHC	18	9	3	6	21	34	41
5	ASV	18	8	3	7	19	50	44
6	BCSV	18	5	4	9	14	30	45
7	SSSE	18	5	3	10	13	33	56
8	Denekamp SP	18	3	5	10	11	39	74
9	Juliana	18	2	6	10	10	34	49
10	Wilhelmina SSS	18	1	3	14	5	20	88

S.V.V.N. A Junioren 1961-1962.

Achter vlnr: Jan ter Avest, Albert Eikenaar, Marinus Vrugteveen, Jan Alberts, Albert Eeftink,
 Marinus Kerkdijk, Gerard Bolink, Max Haensel en Willie Valk.
 Tussen: Jan Schutte en Robbie Harnsel,
 Voor: Ab Hallink, Eef Ehrenhard, Henk Koopman, Leen Lohuis en Frans Valk.